

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848174832/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

For dem var Spillet uden Regler og enhver Infami tilladt, naar blot den tjente et politisk Maal.

Det er selvfølgelig sandt. En Tid, der med saa stor Virtuositet blandede giftige Drikke, maa selvfølgelig ogsaa have kunnet fabricere falske Kærlighedsbreve af vild og overbevisende Kraft. Men at Prof. Chauviré ikke selv mener at have sagt det sidste Ord, viser allerede Titlen paa hans Afhandling. Den hedder *État présent de la controverse sur les Lettres de la Cassette*.

Kassettebrevene er den evige Kriminalgaade om Marie Stuart, der stadig optager Katolikker og Protestanter og stadig gør hende til en fængslende Kvinde. Selv har hun i snart 350 Aar været død og borte, men endnu finder man paa Holyrood og mange andre skotske Slotte hendes dystre Milieu. Og i den idylliske Faarevejle Kirke i Odsherred har den skotske Eventyrlighed paa en makaber Maade slaet sig ned. Der kan man nemlig endnu, i et Gravkammer under Kirkegulvet, se Bothwell. Ham selv. Hans Lig ligger i en aaben Kiste. Mærkelig reduceret er han, hans Hoved er ikke større end et Barns, og han har Støvets graagrønne Farve. Men i de slumrende Træk med det lette uvirkelige Smil skimter man endnu Hovmod, Barskhed og Trods. Mange Københavnerne har paa deres Søndagsbiltur stiftet Bekendtskab med denne romantiske Overdrivelse i Vestsjælland.

Naar man fra Holyrood er paa Vej tilbage til det moderne Edinburgh, svæver man som i Drømme midt mellem en sagnrig Fortid og en straalende Nutid. Alt er eventyrligt. Om det saa er Fængslet paa Skraaningen af Calton Hill, er det saa overdaadigt udstyret med krenelerede Mure, Takker og Tinder, at man ikke et Øjeblik strander paa Prosaens gule Mudderbanke, og lidt efter er man igen i Princes Streets promenerende Vrimmel, hvor ingen Sorger bor.

Edinburgh er kun i ringe Grad præget af Industri. Det er en velhavende By med noget mærkelig pynteligt, velholdt og renligt ved sig. Mange Kvarterer er rige og fornemme, bygget i en meget solid og kostbar Nyklassicisme, der virker uhyre officiel. Men Edinburgh er jo en Hovedstad, blandt andet Sædet for Skotlands højeste Rets-